

ה"ת 49067/08/19 - דודי מנור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 49067-08-19 מנור נ' מדינת ישראל

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת ליאת בנמלך
דודי מנור
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה להשבת תפוסים אשר הוגשה על ידי המבקש, בה עותר הוא לבטל הקפאה על חשבון בנק, להשיב לו את הסכום שתפס בחשבון, ולבטל עיקול ברישום אשר נרשם על רכבו.

על פי חשדה של המשיבה, המבקש היה מעורב בביצוע עבירות של מתן שוחד, מרמה והפרת אמונים, רישום כוזב ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: **חוק איסור הלבנת הון**). על פי החשד המבקש, אשר שימש בתפקיד מנכ"ל של חברה, פעל ביחד עם אחרים להצגת מצג שווא, תוך שימוש במסמכים מזויפים, על העסקת עובדים זרים בסיעוד בישראל.

במהלך החקירה ונוכח החשדות, תפסה המשיבה חשבון בנק של המבקש, בו היו סך של 34,705 ש"ח וחשבון הבנק הוקפא, וכן הוטל עיקול ברשום על רכבו הפרטי של המבקש, מסוג סוזוקי קרוסאובר. הקפאת החשבון ותפיסת הסכום הכספי שבו וכן העיקול ברישום נעשו מכוח צווים שניתנו בבית משפט זה במעמד צד אחד ביום 19.5.2019 (כב' השופט א' סילברמן).

2. לטענתו של המבקש יש לבטל את הצווים שהוצאו ולהשיב לידיו את התפוסים. לטענת המבקש המשיבה לא הודיעה לו על הצווים שניתנו בעניינו סמוך לאחר הוצאתם, ונודע לו אודותיהם לאחר שנוכח כי חשבון הבנק הוקפא, וזאת טרם נסיעה מתוכננת לחו"ל. עוד טוען המבקש כי המשיבה זימנה אותו לחקירה רק בעקבות פניה שלו לבירור פשר ההקפאה של חשבון הבנק, וכי רק באותה חקירה - שנערכה ביום 10.6.2019 - נמסר לו אודות הצווים (ועותק הצווים אף לא נמסר לו באותו מעמד, אלא רק בעקבות פניה של בא-כוחו).

לטענת המבקש התפיסה אינה מידתית בהתחשב, בין היתר, בחלוף הזמן בין מועד הצווים לבין מועד חקירתו, בכך שבתום חקירתו לא נעצר אלא שוחרר בתנאים, בכך שהוא נעדר עבר פלילי, וכן היות שחלקו במעשים המיוחסים "אינו ברור אם בכלל קיים".

3. המשיבה טוענת מנגד כי צווי התפיסה הוצאו כדין, וכי יש להותירם על כנם. המשיבה הפנתה לחומר החקירה שנאסף, הצביעה על כך שמדובר בחקירה מורכבת הכוללת מעורבים רבים, וכן טענה כי בנסיבות העניין בכללותן התפיסה שבוצעה מידתית וסבירה.

דיון

4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, אני מוצאת לעת הזו להורות על השבת התפוסים, וזאת בכפוף להערות ולתנאים שיפורטו להלן.

המסגרת הנורמטיבית לתפיסה שבמוקד ההליך דנן קבועה בהוראות סעיפים 32(א) ו-34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **פקודת סדר הדין הפלילי**) במשולב עם הוראות סעיפים 21 ו-26(א) לחוק איסור הלבנת הון. לעניין זה הוכרה סמכותו של בית משפט שלום להורות על החזקת תפוסים וכן על הארכת התוקף להחזקה בתפוסים בהתאם למסלול הקבוע בפקודת סדר הדין הפלילי לצורך אפשרות חילוט עתידי של הרכוש בהתאם לחוק איסור הלבנת הון (ראו: בש"פ 1001/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (8.3.2015); בש"פ 3190/14 **ארזון נ' משטרת ישראל**, פסקה 6 (25.6.2014) (להלן: **עניין ארזון**)). מכוח האמור מוסמך בית המשפט להורות על החזקת תפוסים לא רק מקום בו מדובר בכספי עבירה, אלא גם לעניין תפיסת רכוש שווה ערך לשכר העבירה או פירותיה. כך בענייננו, התפיסה דנן בוצעה ביחס לרכוש וכספים שהם שווי ערך, על פי הנטען, לכספי העבירה שבוצעה לכאורה. עוד יצוין כי הקפאת חשבון בנק הוכרה כתפיסה לפי פקודת סדר הדין הפלילי (ראו **עניין ארזון**, פסקה 6)).

מסלול התפיסה בו נקטה המשיבה מעוגן אפוא בהוראות הדין.

5. כעולה מן המתואר, התפיסה נעשתה בענייננו בשלב בו החקירה טרם הסתיימה, וממילא טרם שהוגש כתב אישום, ועל כן הרף הראייתי הנדרש הוא יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה.

עיינתי בחומרי החקירה שהעבירה המשיבה לעיוני. על יסוד חומר החקירה שהונח לפניי, סבורה אני כי קיים חשד סביר הקושר את המבקש לביצוע עבירות שבוצעו לכאורה באמצעות החברה בה שימש כמנכ"ל, ובכלל זאת לעבירת מקור שיכולה להוות בסיס לחשדות בדבר הלבנת הון (למשל פריט (11) לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון).

אפנה בעניין זה בפרט לתוכן ההודעות שסומנו על ידי מש/6 (שורות 38-50), מש/7 (שורות 13-32), ומש/8 (שורות 44-46), וכן לסימני השאלה המתעוררים אל מול הגרסה שמסר המבקש בחקירתו - מש/5 (למשל שורות 101-97, 149-156, 244-303).

בהתייחס לטענות המבקש כי נעשה שימוש בחתימתו שלא בידעתו וכי מדובר לכל היותר בהתרשלות, בהפנותו בין היתר לכך שהודיע על הפסקת פעילותו במסגרת החברה לאחר שנודע לו על החקירה המתנהלת ולאחר מכן התפטר מתפקידו (מסמך מב/1), הרי שבאותה התפטרות, כשלעצמה - אשר גם לטענת המבקש בוצעה לאחר שהתברר לו כי נערך בירור בידי רשות האוכלוסין וההגירה - אין כדי לאיין את החשד כנגדו, ואת גרסתו של המבקש, שהוא קצין משטרה בדימוס ועורך-דין, כי חרף היותו מנכ"ל החברה ולמרות שהמסמכים נשאו את חתימתו האלקטרונית לא היתה לו כל מעורבות או ידיעה לגבי הפעולות שבוצעו על ידי בעליה של החברה ואחרים, יש לבחון אל מול כלל הראיות בתיק וכלל נסיבות העניין. בשלב זה כאמור די בחומר שבתיק כדי להקים חשד סביר - ולו לעצימת עיניים ביחס לחלק מן העבירות המיוחסות - ואזכיר כי במסגרת בקשה להשבת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, בית המשפט אינו נדרש לקביעות עובדתיות סופיות. על הטענות להתברר בהמשך החקירה, שכאמור, טרם באה לכדי סיום.

יחד עם זאת אציין, כי ההתרשמות מחומר החקירה היא כי הגם שקיים חשד סביר כנגד המבקש, לא היה הוא המבצע המרכזי, ובנוסף גרסתו מעוררת שאלות הדורשות בדיקה. נתון זה אינו מצדיק אמנם לטעמי את ביטול הצווים בנקודת הזמן הנוכחית, אך יש בו להשליך על משך תוקפם של הצווים, ולכך אתייחס להלן.

6. כן לא מצאתי כי נפל בהתנהלות המשיבה פגם המצדיק, כשלעצמו, את השבת התפוסים. תפיסת חשבון הבנק ורישום העיקול על הרכב נעשו מכוח צו של בית משפט. מן המסמכים שבתיק החקירה עולה כי בפרק הזמן שבין מתן הצווים לבין חקירתו של המבקש נעשו פעולות חקירה שונות, ואיני סבורה כי סדר הפעולות אותן בחרה המשיבה משיקולי חקירה מצדיקים התערבות העולה כדי ביטול הצווים. עוד אציין כי גם אם ראוי היה שהמשיבה תיידע את המבקש על מתן הצווים סמוך לאחר הינתנם ולא רק בעקבות פניה מטעמו, הרי שבנסיבות העניין בכללותן ובהתחשב גם בכך שהמבקש עצמו הגיש את הבקשה להשבת תפוס למעלה מחודשיים לאחר שנודע לו על צווי התפיסה, איני סבורה כי יש בנתון זה כדי להוביל למסקנת המבקש כי יש להורות על השבת התפוסים (השוו: ה"ת (ירושלים) 48734-03-15 **אבואלעפיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (13.8.2015)).

7. השאלה המרכזית בענייננו היא שאלת המידתיות, ולכך מספר היבטים:

ראשית, על היקף התפיסה להיות מידתי ביחס להיקף הסכום הכספי של העבירות הנטענות. בענייננו, מן המסמך בחומר החקירה שסומן מ/4 ניתן ללמוד כי למעורבים בפרשה, ובכללם למבקש, מיוחסות עבירות שהיקפן הכספי גדול, וזאת באופן העולה משמעותית על סכום הכסף המזומן שנתפס ושווי הרכב עליו נרשם עיקול ברישום (ואעיר כי בניגוד להבנתו של ב"כ המבקש את דברי נציג המשיבה, אין מדובר בעבירות שהיקפן הכולל כ-100,000 דולר ארה"ב אלא מדובר בהיקף גדול בהרבה).

שנית, בכל הנוגע לחשבון הבנק הציעה המשיבה בתגובתה ובדיון כי הסכום שנתפס יופקד בידיה וההקפאה מחשבון הבנק תוסר. בידי המבקש להיעתר להצעה זו גם כעת, ובכך יהיה להקטין את הפגיעה בו. לעניין הרכב, הרי שאין מדובר בתפיסה של הרכב עצמו כי אם בפגיעה מתונה יותר בקניינו, בדרך של עיקול ברישום בלבד, ופעולה זו היא מידתית בעיני בשלב הנוכחי.

שלישית, כפי שציינתי לעיל ההתרשמות מחומר החקירה היא כי המבקש לא היה המבצע המרכזי של המעשים המיוחסים וגרסתו דורשת בדיקה וחקירה. החקירה מצויה בעיצומה והמשיבה הצביעה על כלל פעולות החקירה הדרושות (מסמכים מ/1 ומש/2). חלק מן הפעולות בוצעו לאחרונה, וחלקן אינו מצוי בחומר שהוגש. מכל מקום, לאחר איזון בין כלל האינטרסים הצריכים לעניין, סבורה אני כי יש מקום לבחון בעוד פרק זמן מדוד האם החשד כנגד המבקש התעצם, באופן המצדיק את הארכת הצווים, האם הוא נחלש, באופן המצדיק את ביטולם, כמו גם לבחון את קצב התקדמות החקירה בעניינו של המבקש. כן אוסיף כי לא הוצגו לפניי מסמכים בנוגע לשווי הכולל של הרכוש אשר נתפס בפרשה דנן (השווי הכולל של רכושו של המבקש ושל החשודים הנוספים), ונתון זה - הגם שהמבקש לא העלה טענה מפורשת בעניין - מצדיק אף הוא ביקורת שיפוטית בעוד פרק זמן מדוד ביחס להיקף כלל הנכסים שנתפסו אל מול השווי הכספי הכולל הנטען של העבירות.

על כן, בשלב זה יהיו הצווים בתוקף עד ליום 31.10.2019. טרם חלוף המועד האמור, רשאית המשיבה, אם תמצא לנכון, להגיש בקשה להאריך את תוקף הצווים.

8. המבקש העלה במסגרת טיעוניו טענה נוספת, והיא כי החשבון אשר הוקפא הוא חשבון משותף שלו ושל אשתו. השאלה האם בהינתן האמור יש להשיב לאשת המבקש את מחצית הכספים שנתפסו היא שאלה הראויה לבירור (השוו בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 37 (31.10.2007)). ואולם, הטענה כי בחשבון מופקדים גם כספים של אשת המבקש לא נתמכה באסמכתה (וראו עמוד 4 לפרוטוקול), והוא אף לא שב עליה בהשלמת הטיעון שהגיש;

ובנוסף - וזהו עיקר הדברים - אשת המבקש אינה צד לבקשה שלפניי, כך שלא נשמעה כל טענה מפיה שלה ביחס לבעלות בכספי החשבון. בנסיבות אלו, מקום בו לא הובאו לפניי ראיות לעניין הכספים שהופקדו בחשבון, וכאשר אשת המבקש כלל אינה צד להליך, לא מצאתי להכריע בסוגיה זו במסגרת הבקשה הנוכחית. לצד זאת, פתוחה הדרך בפני אשת המבקש להגיש בקשה מטעמה לשחרור התפוס. בקשה כזו, אם תוגש, תבחן לגופה בידי שופט תורן.

9. סיכומם של דברים - הבקשה להשבת התפוסים נדחתה. עם זאת, תוקף הצווים מוגבל בשלב זה עד ליום 31.10.2019. כמו כן, וכאמור לעיל, אין בהחלטה זו כדי למנוע מאשת המבקש להגיש בקשה מטעמה לעניין זכויותיה בתפוסים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים, ותשיב את תיקי החקירה לידי המשיבה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ט, 17 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.